

USTAWA

z dnia 14 marca 1985 r.

o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Rozdział 1

Zadania i zakres działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna jest organem powołanym do nadzoru nad warunkami:

- 1) higieny środowiska,
- 2) higieny pracy w zakładach pracy,
- 3) higieny w szkołach i innych placówkach oświatowo-wycieczkowych, szkołach wyższych oraz w ośrodkach wypoczynku,
- 4) zdrowotnymi żywności i żywienia

— w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed wpływem czynników szkodliwych lub uciążliwych, a w szczególności w celu zapobiegania powstawaniu chorób zakaźnych i zawodowych.

Art. 2. Wykonywanie zadań określonych w art. 1 polega na sprawowaniu zapobiegawczego i bieżącego nadzoru sanitarnego oraz prowadzeniu działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej w zakresie chorób zakaźnych i innych chorób powodowanych warunkami środowiska, jeżeli ich występowanie ma charakter epidemiczny, a także na prowadzeniu działalności oświatowo-zdrowotnej.

Art. 3. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego należy:

- 1) opiniowanie projektów regionalnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz lokalizacji inwestycji pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,
- 2) opiniowanie projektów norm pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych oraz inicjowanie wydania takich norm,

3) opiniowanie projektów wytycznych w sprawach techniczno-budowlanych pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,

4) kontrola przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych w dokumentacji projektowej:

- a) budowy i przebudowy obiektów budowlanych i statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
- b) nowych materiałów i procesów technologicznych przed ich zastosowaniem w produkcji lub w budownictwie,

5) uczestniczenie w dopuszczeniu do użytku obiektów budowlanych i statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych oraz w przejmowaniu do eksploatacji wybudowanych i przebudowanych zakładów lub ich części,

6) inicjowanie przedsięwzięć oraz prac badawczych w dziedzinie zapobiegania negatywnym wpływom czynników i zjawisk fizycznych, chemicznych i biologicznych na zdrowie ludzi.

Art. 4. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie bieżącego nadzoru sanitarnego należy kontrola przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczące:

- 1) higieny środowiska, a zwłaszcza czystości powietrza atmosferycznego, gleby, wody i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach,
- 2) utrzymania należytego stanu higienicznego nieruchomości, zakładów pracy, instytucji, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, dróg, ulic oraz środków komunikacji publicznej,
- 3) warunków produkcji, transportu, przechowywania i sprzedaży żywności oraz warunków żywienia zbiorowego,

- 4) warunków zdrowotnych produkcji i obrotu przedmiotami użytku oraz innymi wyrobami mogącymi mieć wpływ na zdrowie ludzi,
- 5) warunków zdrowotnych środowiska pracy, a zwłaszcza zapobiegania powstawaniu chorób zawodowych i innych chorób związanych z warunkami pracy,
- 6) higieny pomieszczeń i wymagań w stosunku do sprzętu używanego w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych, szkołach wyższych oraz w ośrodkach wypoczynku,
- 7) higieny procesów nauczania.

Art. 5. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegania i zwalczania chorób, o których mowa w art. 2, należą:

- 1) dokonywanie analiz i ocen epidemiologicznych,
- 2) opracowywanie programów i planów działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej, przekazywanie ich do realizacji zakładom społecznym służby zdrowia oraz kontrola realizacji tych programów i planów,
- 3) ustalanie zakresu i terminów szczepień ochronnych oraz sprawowanie nadzoru w tym zakresie,
- 4) wydawanie zarządzeń i decyzji lub występowanie do innych organów o ich wydanie — w wypadkach określonych w przepisach o zwalczaniu chorób zakaźnych,
- 5) planowanie i organizowanie sanitarnego zabezpieczenia granic państwa,
- 6) nadzór sanitarny nad ruchem pasażerskim i towarowym w morskich i lotniczych portach oraz przystaniach,
- 7) udzielanie poradnictwa w zakresie spraw sanitarno-epidemiologicznych lekarzom okrętowym i personelowi pomocniczo-lekarskiemu, zatrudnionemu na statkach morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
- 8) kierowanie akcją sanitarną przy masowych przemieszczeniach ludności, zjazdach i zgromadzeniach.

Art. 6. Państwowa Inspekcja Sanitarna inicjuje, organizuje oraz prowadzi działalność oświatowo-zdrowotną w celu ukształtowania odpowiednich postaw i zachowań zdrowotnych, a w szczególności:

- 1) inicjuje i wytycza kierunki przedsięwzięć zmierzających do zaznajamiania społeczeństwa z czynnikami szkodliwymi dla zdrowia, popularyzowania zasad higieny i racjonalnego żywienia, metod zapobiegania chorobom oraz umiejętności udzielania pierwszej pomocy,
- 2) pobudza aktywność społeczną do działań na rzecz własnego zdrowia,
- 3) udziela porad i informacji w zakresie zapobiegania i eliminowania negatywnego wpływu czynników i zjawisk fizycznych, chemicznych i biologicznych na zdrowie ludzi,
- 4) ocenia działalność oświatowo-zdrowotną prowadzoną przez szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze, szkoły wyższe oraz środki masowego przekazywania, zakłady służby zdrowia, inne zakłady, instytucje i organizacje oraz udziela im pomocy w prowadzeniu tej działalności.

Rozdział 2

Organizacja Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 7. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna podlega Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Państwową Inspekcją Sanitarną kieruje Główny Inspektor Sanitarny.

Art. 8. 1. Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Główny Inspektor Sanitarny jest zastępcą Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej do spraw sanitarno-epidemiologicznych.

Art. 9. 1. Organem doradczym i opiniodawczym Głównego Inspektora Sanitarnego w sprawach objętych zakresem działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest Rada Sanitarno-Epidemiologiczna, powoływana na okres trzech lat.

2. Rada Sanitarno-Epidemiologiczna składa się z przewodniczącego, sekretarza i członków, których powołuje i odwołuje Minister Zdrowia i Opieki Społecznej spośród pracowników nauki i osób posiadających wybitne przygotowanie praktyczne z dziedziny sanitarno-epidemiologicznej. W pracach Rady, na zaproszenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, uczestniczą przedstawiciele naczelnych i centralnych organów administracji państwowej, związków zawodowych oraz organizacji społecznych.

3. Rada Sanitarno-Epidemiologiczna działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

Art. 10. 1. Organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny,
- 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni,
- 3) państwowi terenowi inspektorzy sanitarni dla gmin, miast i gmin, miast oraz dzielnic w miastach podzielonych na dzielnice,
- 4) państwowi portowi inspektorzy sanitarni dla morskich portów i przystani, wód wewnętrznych i terytorialnych oraz jednostek pływających na tych obszarach.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Administracji i Gospodarki Przemysłowej, w drodze rozporządzenia, określa terytorialny zakres działania oraz siedziby terenowych i portowych inspektorów sanitarnych.

Art. 11. Państwowych wojewódzkich, terenowych i portowych inspektorów sanitarnych powołuje i odwołuje Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

Art. 12. 1. Państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni podlegają Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.

2. Państwowi terenowi i portowi inspektorzy sanitarni podlegają właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.

Art. 13. 1. Państwowym inspektorem sanitarnym może być osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim,
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,

- 3) jest lekarzem i uzyskała kierunkową specjalizację w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach,
- 4) swoją postawą obywatelską daje rękojmnie należytego wykonywania zadań pracownika organu państwowego socjalistycznego państwa,
- 5) posiada stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na określonym stanowisku.

2. Do państwowych inspektorów sanitarnych stosuje się przepisy dotyczące pracowników zakładów społecznych służby zdrowia.

Art. 14. 1. Pracownikom Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonującym czynności kontrolne przysługuje dodatek specjalny do wynagrodzenia.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady i tryb przyznawania dodatku oraz jego wysokość.

Art. 15. 1. Państwowy Inspektor Sanitarny wykonuje zadania przy pomocy podległej mu stacji sanitarno-epidemiologicznej, będącej zakładem społecznym służby zdrowia.

2. Organizację oraz zasady działania stacji sanitarno-epidemiologicznych, a także wymagane kwalifikacje pracowników tych stacji określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

Art. 16. 1. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przedstawia wojewódzkiej radzie narodowej raz do roku ocenę stanu sanitarnego i sytuacji epidemiologicznej województwa.

2. Państwowi wojewódzcy, terenowi i portowi inspektorzy sanitarni, realizując swoje zadania, współpracują z terenowymi organami administracji państwowej oraz informują je o wynikach kontroli obiektów o podstawowym znaczeniu dla danego terenu.

Art. 17. Zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie nadzoru nad warunkami zdrowotnymi żywności i żywienia, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia, wykonują organy nadzorowane przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Art. 18. 1. Zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej na obszarach kolejowych, z zastrzeżeniem ust. 2, wykonują wyznaczone organy kolejowej służby zdrowia w zakresie i na zasadach określonych, w drodze rozporządzenia, przez Ministrów Komunikacji oraz Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej są uprawnione do przeprowadzania doraźnych kontroli na tych obszarach, a także do wydawania, w wypadkach niecierpiących zwłoki, zarządzeń i decyzji niezbędnych do usunięcia zagrożenia sanitarno-epidemicznego, oraz powiadamiają o tym niezwłocznie właściwe organy.

Art. 19. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej koordynuje wykonywanie zadań przez organy wymienione w art. 17 i 18 ust. 1. Może on w szczególności żądać informacji od właściwych ministrów w tym zakresie.

Art. 20. 1. W jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonują odpowiednio Wojskowa Inspekcja Sanitarna

oraz Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

2. Ministrowie Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych, każdy w swoim zakresie działania, określają organizację oraz zasady i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną oraz Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

- 1) na terenie podległych im obiektów oraz rejonów zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych,
- 2) w stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej.

Art. 21. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określa zasady wykonywania zadań przez państwowych inspektorów sanitarnych w odniesieniu do zakładów karnych, aresztów śledczych, ośrodków przystosowania społecznego oraz schronisk dla nieletnich i zakładów poprawczych, podległych Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 22. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, w porozumieniu z właściwymi ministrami, określa jednolite formy nadzoru sanitarnego i zasady dokonywania ocen stanu sanitarno-epidemiologicznego.

Rozdział 3

Uprawnienia Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 23. 1. Państwowy inspektor sanitarny jest uprawniony do kontroli zgodności budowanych obiektów z wymaganiami higienicznymi i zdrowotnymi, określonymi w obowiązujących przepisach.

2. Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości są wpisywane do dziennika budowy, z wyznaczeniem terminu ich usunięcia.

Art. 24. 1. Jednostki organizacyjne, opracowujące projekty Polskich Norm, norm branżowych oraz norm zakładowych bądź ich zmian i odstępstw dotyczących elementów środowiska, obiektów i materiałów budowlanych, żywności i żywienia, przedmiotów użytku oraz innych wyrobów mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi, są obowiązane przedstawić te projekty do zaopiniowania:

- 1) Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu — w wypadku Polskich Norm i norm branżowych,
- 2) państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu — w wypadku norm zakładowych.

2. Wydanie normy, o której mowa w ust. 1, jej zmiana bądź odstępstwo od niej wymaga uprzedniej pozytywnej opinii właściwego inspektora sanitarnego.

Art. 25. 1. Państwowy inspektor sanitarny, w związku z wykonywaną kontrolą ma prawo:

- 1) wstępu o każdej porze dnia i nocy, na terenie miast i wsi do:
 - a) zakładów pracy oraz wszystkich pomieszczeń i urządzeń wchodzących w ich skład,
 - b) obiektów użyteczności publicznej, obiektów handlowych, ogrodów działkowych i nieruchomości oraz wszystkich pomieszczeń wchodzących w ich skład,
 - c) środków transportu i obiektów z nimi związa-

nych, w tym również na statki morskie, żeglugi śródlądowej i powietrzne,

- d) obiektów będących w trakcie budowy,
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwanie osób,
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępniania wszelkich danych,
- 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań.

2. Zasady i tryb pobierania próbek do badań określają Polskie Normy, a w braku Polskiej Normy zasady te i tryb określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

Art. 26. 1. Państwowy inspektor sanitarny ma prawo wstępu do mieszkań w razie podejrzenia lub stwierdzenia choroby zakaźnej, zagrożenia zdrowia czynnikami środowiskowymi, a także jeżeli w mieszkaniu jest lub ma być prowadzona działalność produkcyjna lub usługowa.

2. Wstęp do mieszkań osób korzystających z immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów bądź zwyczajów międzynarodowych jest dozwolony jedynie w porozumieniu z właściwym przedstawicielem dyplomatycznym.

Art. 27. 1. W razie stwierdzenia naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych, państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie w ustalonym terminie stwierdzonych uchybień.

2. Jeżeli naruszenie wymagań, o których mowa w ust. 1, spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, państwowy inspektor sanitarny nakazuje unieruchomienie zakładu pracy lub jego części (stanowiska pracy, maszyny lub innego urządzenia), zamknięcie obiektu użyteczności publicznej, wyłączenie z eksploatacji środka transportu, wycofanie z obrotu środka spożywczego, przedmiotu, użytku lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo podjęcie lub zaprzestanie innych działań; decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Z powodów i w trybie określonych w ust. 1, państwowy inspektor sanitarny nakazuje likwidację hodowli i chowu zwierząt.

4. Decyzje o unieruchomieniu zakładu pracy lub jego części wydaje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

Art. 28. 1. Państwowemu inspektorowi sanitarnemu przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu przeciwko uruchomieniu wybudowanego lub przebudowanego zakładu pracy lub innego obiektu budowlanego, wprowadzeniu nowych technologii lub zmian w technologii, dopuszczeniu do obrotu materiałów stosowanych w budownictwie lub innych wyrobów mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi — jeżeli w toku wykonywanych czynności stwierdzi, że z powodu nieuwzględnienia wymagań higienicznych i zdrowotnych określonych w obowiązujących przepisach mogłoby nastąpić zagrożenie życia lub zdrowia ludzi.

2. Zgłoszenie sprzeciwu wstrzymuje dalsze działania w sprawach, o których mowa w ust. 1, do czasu wydania decyzji przez państwowego inspektora sanitarnego wyższego stopnia.

Art. 29. W wypadkach wymienionych w art. 27 i 28 państwowi inspektorzy sanitarni są uprawnieni do zabez-

pieczenia pomieszczeń, środków transportu, maszyn i innych urządzeń, środków spożywczych, przedmiotów użytku i innych wyrobów mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi. Do postępowania zabezpieczającego stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 oraz z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289), o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 30. 1. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kontrolowanej jednostki, mogących mieć wpływ na stan zdrowia lub życie ludzi, państwowy inspektor sanitarny, niezależnie od przysługujących mu środków, o których mowa w art. 27 i 28, zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach kierownictwo kontrolowanej jednostki lub jednostkę albo organ powołany do sprawowania nadzoru nad tą jednostką.

2. W razie stwierdzenia na terenach skażeń przemysłowych upraw roślin spożywczych i paszowych, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zawiadamia o tym terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.

3. Jednostka organizacyjna lub organ, do którego skierowano zawiadomienie, jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, powiadomić o podjętych i wykonanych czynnościach właściwego państwowego inspektora sanitarnego.

Art. 31. 1. Doraźne zalecenia, uwagi i wnioski, wynikające z przeprowadzonej kontroli zakładu pracy (statku), państwowy inspektor sanitarny wpisuje do książki kontroli sanitarnej, którą jest obowiązany posiadać zakład pracy (statek).

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, w drodze rozporządzenia, określa wzór książki kontroli sanitarnej, sposób jej prowadzenia, zasady dokonywania wpisów oraz tryb powiadamiania o usunięciu stwierdzonych uchybień.

Art. 32. 1. Państwowi terenowi i portowi inspektorzy sanitarni są właściwi w I instancji we wszystkich sprawach należących do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które nie zostały na mocy ustaw lub wydanych na ich podstawie przepisów zastrzeżone dla Głównego Inspektora Sanitarnego lub państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

2. W postępowaniu administracyjnym organami wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego są:

- 1) w stosunku do państwowych terenowych i portowych inspektorów sanitarnych — państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni,
- 2) w stosunku do państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych — Główny Inspektor Sanitarny.

Art. 33. Państwowy inspektor sanitarny wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego niższego stopnia, jeżeli uzna to za wskazane ze względu na szczególną wagę lub zawilóść sprawy. W tych wypadkach państwowy inspektor sanitarny wyższego stopnia staje się organem I instancji. O podjęciu czynności Główny Inspektor Sanitarny lub państwowy

wojewódzki inspektor sanitarny powiadamia właściwego państwowego inspektora sanitarnego.

Art. 34. 1. Główny Inspektor Sanitarny może nadać uprawnienia rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych pracownikom zatrudnionym w jednostkach projektowania

2. Rzeczoznawca do spraw sanitarnohigienicznych jest uprawniony do opiniowania w imieniu państwowego inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.

3. Szczegółowe zasady i tryb nadawania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych oraz zasady i tryb opiniowania przez rzeczoznawców dokumentacji projektowej określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia.

Art. 35. 1. Państwowy inspektor sanitarny może upoważnić niektórych pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych do wykonywania w jego imieniu określonych czynności kontrolnych i wydawania decyzji na zasadach i w trybie określonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia.

2. Osoby dokonujące czynności kontrolnych podlegają przy wykonywaniu swoich zadań szczególnej ochronie prawnej, przewidzianej w odrębnych przepisach dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 36. 1. Za badanie próbek, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 4, pobiera się opłaty, jeżeli w wyniku badania stwierdzono naruszenie wymagań higienicznych i zdrowotnych.

2. Pobieranie i badanie próbek wody jest wykonywane bezpłatnie bez względu na wynik badań.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

- 1) określa wysokość opłat za badania próbek i zasady pobierania tych opłat.
- 2) może określić inne rodzaje badań niż przewidziane w ust. 2, za które nie pobiera się opłat, chociaż zostały naruszone wymagania higieniczne i zdrowotne.

Art. 37. W postępowaniu przed organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 4

Przepis karny.

Art. 38. Kto utrudnia lub udaremnia działalność organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, podlega karze aresztu do 3 miesięcy, ograniczenia wolności do 3 miesięcy albo grzywny do 20.000 zł.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 39. W ustawie z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej są uprawnione do przeprowadzania doraźnych kontroli w zakresie oraz jednostkach organizacyjnych i miejscach, określonych w ust. 3, a także do wydawania, w wypadkach niecierpiących zwłoki, decyzji niezbędnych do usunięcia zagrożenia sanitarno-epidemicznego, powiadamiając o tym niezwłocznie organy wymienione w ust. 3.”

b) w ust. 5 wyrazy: „o której mowa w ust. 4” skreśla się,

2) w art. 34 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrami: Zdrowia i Opieki Społecznej, Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Handlu Zagranicznego określa zasady wykonywania nadzoru sanitarnego przez Wojskową Inspekcję Sanitarną nad zakładami zaopatrującymi wojsko w środki spożywcze.”

3) użyte w ustawie określenia: „Minister Rolnictwa” oraz „Minister Handlu Wewnętrznego” zastępuje się odpowiednio określeniami: „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” oraz „Minister Handlu Wewnętrznego i Usług”, użytymi w odpowiednich przypadkach.

Art. 40. 1. Traci moc dekret z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez okres sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 41. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1985 r., z tym że przepis art. 13 ust. 1 pkt 3 stosuje się po upływie pięciu lat od dnia wejścia jej w życie.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*